

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. K.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 sierpnia 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego S. K. zamieszczony został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w W. . Uzasadniając żądanie jego autor odwołał się do wagi zarzutów, które zostały podniesione w kasacji wywodząc, że osadzenie skazanego przed rozpoznaniem kasacji spowoduje odbycie przez niego całej kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze 3 miesięcy. Powołał się również na sytuację rodziną S. K.

Wniosek przedmiotowy na uwzględnienie nie zasługuje.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że skuteczność wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. jest związana w pierwszym rzędzie z wagą podniesionych w kasacji zarzutów, które już po wstępnej kontroli skargi przekonują o znacznym prawdopodobieństwie

jej uwzględnienia. To bowiem zasadność nadzwyczajnego środka zaskarżenia, warunkuje z kolei stwierdzenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji, w sytuacji, gdy zaskarżone nią orzeczenie jest dotknięte oczywistymi błędami, może spowodować doznanie przez skazanego dolegliwości, której nie powinien ponieść.

Zawarty w niniejszej kasacji wniosek obrońcy nie przekonuje, aby tego rodzaju sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie.

Nie przesądzając przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności kasacji, w tym również wagi podniesionych w niej zarzutów, należy zauważyć, że w sprawie tej nie zostały przez autora wniosku przedstawione żadne tego rodzaju istotne względy, które już na tym etapie postępowania wskazywałyby na ewentualną merytoryczną nietrafność zaskarżonego kasacją orzeczenia, a tym samym uprawdopodobniały skuteczność nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Dotyczące one wprawdzie jakości kontroli odwoławczej przeprowadzonej w instancji *ad quem*, nie oznaczają to wszakże, że już po wstępnym badaniu sprawy kasacja ta uznana być może ze znacznym prawdopodobieństwem za zasadną. Stanowisko to wspiera chociażby argumentacja Prokurator Okręgowego w W., który w pisemnej odpowiedzi na kasację (doręczoną stronom postępowania) wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej. Nie może powyższej, wstępnej rzecz jasna oceny, zmienić również podniesienie jako jednego z zarzutów wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. W tym przedmiocie należy bowiem mieć na uwadze chociażby pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 kwietnia 2019 r., V KK 173/18, OSNK 2019, z. 7, poz. 38.

Natomiast kwestie związane ze stanem rodzinnym skazanego, co wielokrotnie było już podkreślane w orzecznictwie Sąd Najwyższego, nie należą do przesłanek warunkujących zastosowanie art. 532 § 1 k.p.k., mogą natomiast stać się podstawą rozpoznania stosownych wniosków w oparciu o przepisy Kodeksu karnego wykonawczego (art. 151 § 1 k.k.w. – odroczenie wykonania kary lub art. 153 § 1 k.k.w. – przerwa w wykonaniu kary).

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).